

MUUMI SATUTUOKIOT

Perustuu Tove Janssonin tarinoihin

*Kotona
Muumilaaksossa*

Tammi

Ensimmäinen painos

© Moomin Characters™

All rights reserved.

Tammi, 2025

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

Kuvitus: Riina ja Sami Kaarla

Tekstit: Tapani Bagge, Siri Kolu, Tittamari Marttinen ja Kaisa Paasto

ISBN 978-952-04-6316-8

Painettu EU:ssa.

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

MUUMI SATUTUOKIOT

*Ketona
Muumilaaksossa*

*Tammi
Helsinki*

SISÄLLYS

Pesät rakennetaan keväisin

- 10 LINNUNLAULUN KOTI** kirjoittanut Tapani Bagge
- 18 PARAS PAIKKA TELTALLE** kirjoittanut Tittamari Marttinen
- 28 MYSTEERI TÄYDENKUUN AIKAAN** kirjoittanut Raisa Paasto

Kesän lempeät lepopaikat

- 38 KESÄYÖN JUHLA** kirjoittanut Tittamari Marttinen
- 46 MUUMIPEIKON PUUMAJA** kirjoittanut Sivi Lolu
- 54 RIIPPUMATON AJATELIJA** kirjoittanut Tapani Bagge

Syksy on suojautumisen aikaa

- 64 MAJAKKASAAREN SYDÄN** kirjoittanut Sivi Lolu
- 72 MYRSKYINEN SYYSPÄIVÄ** kirjoittanut Raisa Paasto
- 80 NIPSUN MAJATALO** kirjoittanut Tapani Bagge

Lämpöä ja turvaa talven tuiskuilta

- 92 LUMISESSA LAAKSOSSA** kirjoittanut Tittamari Marttinen
- 101 KOHTI TALVIUNTA** kirjoittanut Sivi Lolu
- 109 LENTÄVÄN PERUNAN KEITTO** kirjoittanut Raisa Paasto

Pesät rakennetaan keväisin

"Pikkulinnut lauloivat yötä päivää ja rakensivat pesää. Nuuskamuikkunenkin oli palannut talvisilta retkiltään."

LINNUNLAULUN KOTI

kirjoittanut Tapani Bagge

Kevät solisi Muumilaakson puroissa. Pikkulinnut lauloivat yötä päivää ja rakensivat pesää. Nuuskamuikkunenkin oli palannut talvisilta retkiltään.

Muumipeikko ei millään voinut ymmärtää, miksi Niiskuneiti kulki huokailen ympäriinsä tai istui ikkunan ääressä kyynärpäihinsä nojaten ja tuijotti ikkunasta ulos.

Lopulta Muumipeikon oli pakko kysyä:

– Miksi olet noin allapäin, Niiskuneiti?

Niiskuneiti huokasi raskaasti eikä edes vilkaissut Muumi-peikkoon.

– Ei minua mikään vaivaa. Kevät on vain niin surumielistä aikaa...

– Kuinka niin? Muumipeikko ihmetteli.

– Se vain on, Niiskuneiti sanoi ja nousi. – Jätä minut rauhaan kyselyinesi! Haluan olla yksin!

Niiskuneiti käveli Muumipeikon ohi ulos suomatta hänelle katsettakaan. Muumipeikko seurasi Niiskuneitiä pihalle ja näki, miten tämä asettui suuren kiven laelle tuijottamaan synkkänä merelle.

Muumipeikko meni kysymään Muumimammalta neuvoa.

– Niiskuneiti vain murjottaa. Miten häntä voisi auttaa?

– Pidetään lettukestit! Muumimamma sanoi heti. – Tuoreet letut ja vaapukkahillo piristävät kenet tahansa.

Pian paistuvien ohukaisten tuoksu toi Muumipeikolle veden kielelle. Mutta kun hän meni sanomaan Niiskuneidille, että lettukestit odottavat, Niiskuneiti vain huokaisi syvään.

– Ei minun ole nälkä.

Nipsu osui paikalle letunhajun houkuttelemana ja sattui kuulemaan Niiskuneidin sanat.

– Ei ole nälkä, vaikka tarjolla on Muumimamman lettuja? Nipsu ihmetteli.

– Ja vaapukkahilloa, Muumipeikko lisäsi.

– Käsittämätöntä, Nipsu sanoi. – Täytyy mennä, ennen kuin letut jäähtyvät!

Nipsu jatkoi juoksujalkaa matkaansa Muumitaloon.

Muumipeikkoakin ohukaiset houkuttelivat, mutta hän ei halunnut jättää Niiskuneitiä yksin murehtimaan. Hän ei kuitenkaan rohjennut enää kysyä suoraan, mikä ystävän mieltä painoi.

Onneksi Pikku Myykin seurasi vastapaistettujen lettujen tuoksua. Ohi pyyhältäessään hän kysäisi Muumipeikolta:

– Mikä tuota kurttuotsaa riivaa? Miksei hän tule syömään lettuja?

Pikku Myy ei jäänyt odottamaan vastausta, mutta Muumipeikko kuuli Niiskuneidin puuskahduksen:

– Eikö kukaan ymmärrä minua? On kevät ja linnut rakentavat pesiä. Miksei minulla ole omaa pesää?

– Minä rakennan sinulle pesän, Muumipeikko lupasi heti. Hän oli helpottunut, kun voi tehdä jotakin ystävänsä hyväksi. Letutkin unohtuivat siinä tohinassa.

Muumipeikko keräsi rannasta lautoja, haki vajasta köyttä, nauvoja ja vasaran ja alkoi kyhätä pesää. Hän naulasi ensin laudoista kokoon lavan ja oli nostamassa sitä suuren koivun alaoksille, kun Pikku Myy ja Nipsu riensivät apuun. He olivat jo syöneet kyllikseen lettuja.

– Kiitos, kun tulitte auttamaan, Muumipeikko sanoi samalla kun sitoi lavaa köydellä paikoilleen. – Yksin en ehkä olisi jaksanut nostaa tätä lavaa oksille saakka.

– Esiintymislavako tuosta tulee? Pikku Myy kysyi.

– Minä haluaisin olla suuri laulutähti, Nipsu tunnusti. – Mutta esiintyminen jännittää minua kovin. Voisinkohan esiintyä selkä yleisöön päin? Jos jotakin ei näe, se ei pelota niin paljon.

Mukavan mittaiset muumisadut kutsuvat levollisiin lukuhetkiin!

Koti on paljon enemmän kuin paikka, jossa asutaan.

Se on turvan, läheisyyden ja viihtymisen tyyssija, mielen tila.

*Muumilaaksossa on monenlaisia koteja ja
muumiperheen kodin ovet ovat aina avoinna!*

*Tove Janssonin muumitarinoihin pohjautuvat kodikkaat sadut
ovat kotimaisten kertojamestareiden kirjoittamia.*

*Satukokoelma jatkaa suosittua sarjaa, jossa ovat aiemmin
ilmestyneet "Hylvän yön iltasatuja" ja "Retkiä ja seikkailuja".*

L85.1

ISBN 978-952-04-6316-8

9 789520 463168

www.tammi.fi